

KULTAKUTRI JA KOLME KARHUA

Kirjoittanut *Robert Southey*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

ROOLIT (6kpl)

- 1: kertoja
- 2: kertoja
- 3: isäkarhu
- 4: äitkarhu
- 5: Pikku-Karhu
- 6: Kultakutri

2: Olipa kerran

3, 4, 5: kolme karhua

2: jotka asuivat pienessä mökissä keskellä metsää.

1: Yksi heistä oli

1, 3: suuren suuri isäkarhu.

2: Toinen oli

2, 4: aika suuri äitkarhu

1: ja kolmas

1, 5: pienen pieni Pikku-Karhu.

2: Eräänä aamuna

2, 4: äitkarhu keitti kaikille puuroa aamiaiseksi.

1: Ensin hän kaatoi puuroa

1, 3: ison isoon lautaseen isäkarhulle.

1: Sitten hän kaatoi puuroa

1, 4: aika isoon lautaseen itselleen

1: ja lopuksi

1, 5: pienen pieneen lautaseen Pikku-Karhulle.

2: Sitten he menivät

3, 4, 5: kaikki metsään kävelylle odottamaan puuron jäähtymistä.

1: Samana aamuna eräs pikkutyttö,

1, 6: jota kutsuttiin Kultakutriksi,

1: oli lähtenyt yksin metsään leikkimään.

2: Kultakutri oli kävellyt kauas omasta kotoaan,

1, 2: oikeastaan paljon kauemmas kuin olisi saanutkaan.

1: Mutta Kultakutri oli utelias pikkutyttö, eikä hän aina muistanut totella vanhempiaan.

2: Äkkiä hän huomasi puiden keskellä mökin.

6: ”Kukahen noin sievässä mökissä mahtaa asua?”

1: hän tuumi.

2: Kultakutri koputti uteliaana mökin oveen,

6: [ääniefekti]

2: mutta kukaan ei vastannut.

1: Hän avasi oven.

6: Sisällä ei näkynyt ketään.

2: Kultakutri näki pöydällä höyryävät puurolautaset.

KULTAKUTRI JA KOLME KARHUA

Kirjoittanut *Robert Southey*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

1: Puuro tuoksui

1, 2: niin hyvältä,

1: että hän päätti maistaa sitä.

2: Ensin hän maistoi suuren suuresta lautasesta.

6: ”Tämä on aivan liian kuumaa”

2: Sitten hän maistoi aika suuresta lautasesta.

6: ”Tämä on ihan liian kylmää”

1: Ja viimein hän maistoi pikkuruiselta lautaselta. Se puuro oli

1, 6: juuri sopivaa,

2: ja niin Kultakutri söi hyvällä ruokahalulla koko lautasellisen.

1: Kultakutria alkoi nyt väsyttää,

2: ja hän päätti istahtaa hetkeksi.

1: Ensin hän istui suureen tuoliin.

6: ”Tämä on aivan liian kova.”

2: Sitten hän istui aika suureen tuoliin.

6: ”Tämä on aivan liian pehmeä.”

1: Sitten hän istui pikkuruiseen tuoliin.

6: ”Tämä on juuri sopiva.”

1: Mutta kun hän istui siinä,

1, 2: tuoli menikin rikki.

6: [ääniefekti]

2: Kultakutri meni nyt makuuhuoneeseen.

1: Sielläkään ei ollut ketään,

2: mutta vastasijatut vuoteet näyttivät

1, 2: kovin houkuttelevilta.

1: Ensin hän kokeili suurinta sänkyä.

6: ”Tämä on aivan liian kova.”

2: Keskikokoinen sänky oli puolestaan

2, 6: aivan liian pehmeä.

1: Mutta pienin sänky oli

1, 6: juuri sopiva,

1: ja hän päätti torkahtaa hieman.

6: [ääniefekti]

3, 4, 5: Mutta nyt karhut palasivat takaisin kotiin.

1: He huomasivat heti, että joku oli käynyt heidän talossaan.

2: Karhut katsoivat puurolautasiaan.

KULTAKUTRI JA KOLME KARHUA

Kirjoittanut *Robert Southey*, lyhennetty suomennos *Kati Weiss*
Mukautettu lukuteatteriesitys *Johanna Lähteellä*

- 3: ”Joku on maistanut puuroani”,
2: sanoi isäkarhu suuren suurella äänellään.
4: ”Joku on maistanut minunkin puuroani”,
1: sanoi äitikarhu aika suurella äänellään.
5: ”Joku on maistanut minunkin puuroani - ja syönyt sen kokonaan”,
2: sanoi Pikku-Karhu.
1: Seuraavaksi karhut vilkaisivat tuolejaan.
3: ”Joku on istunut minun tuolissani”,
2: sanoi isäkarhu suuren suurella äänellään.
4: ”Joku on istunut minunkin tuolissani”,
1: sanoi äitikarhu aika suurella äänellään.
5: ”Joku on istunut minunkin tuolissani - ja rikkonut sen”,
2: sanoi Pikku-Karhu. Sitten karhut menivät makuuhuoneeseen.
3: ”Joku on nukkunut sängyssäni”,
2: sanoi isäkarhu suuren suurella äänellään.
4: ”Joku on nukkunut minunkin sängyssäni”,
1: sanoi äitikarhu aika suurella äänellään.
2: Mutta silloin Pikku-Karhu huudahti:
5: ”Joku on nukkunut minunkin sängyssäni - ja nukkuu siellä yhä!”
1: Juuri silloin Kultakutri heräsi päiväuniltaan.
2: Kun hän näki karhut,
1, 2: hän pelästyi aivan kamalasti.
6: [ääniefekti]
1: Kultakutri hyppäsi kiireesti ylös sängystä
1, 2: ja juoksi ulos ovesta
4: ennen kuin karhut ehtivät sanoa mitään.
2: Sitten hän juoksi juoksemistaan metsän halki,
2, 6: kunnes pääsi takaisin omaan kotiinsa.
5: ”Harmi, että tytölle tuli niin kova kiire”,
1: tuumi Pikku-Karhu.
5: ”Olisin kovin mielelläni leikkinyt hänen kanssaan.”
2: Mutta Kultakutri ei
1, 2, 6: enää koskaan
2: uskaltanut metsään yksin
3: eikä hän enää ikinä
3, 4, 5: palannut karhujen talolle.
1-6: Sen pituinen se.

